

« zurück blättern vor »

HANDGRYF subst. m., ab 1792; ‘das Exerzieren mit Waffen und Fahnen’ – ‘sposób chwywania broni i chorągwi oraz poruszania nimi podczas musztry’: (vor 1792) 1951 Kit.Opis 327 *to była cała musztra konna. Piesza zaś składała się z niektórych handgryfów: jak wziąć karabin przed się, na ramię, do nogi i tym podobnych; ale to wszystko szło rozwiozłe, nie ostro i nie razem.* ◦ (vor 1792) 1951 Kit.Opis 293 *[[unteroficyjer pruski]] szeregowych w rozmaitych handgryfach i szarżerunkach wymusztrował.* ◦ †1861 Łoż., Sw *Kazał mi kilka handgryfów i obrotów chorągwi zaprezentować.* ◦ 1900–1903 GŁO II 239 *handgryf: wyrażenie, używane w wojsku polskiem w wieku XVIII, oznaczało ruchy bronią. W regulaminach w wieku następnym wyraz ten cudzoziemski został zamieniony na polski “rękoczyn”.* – nur Sw (u.n.). ◦ **Etym:** nhd. *Handgriff* subst. m., ‘die kunstmäßige Handhabung des Gewehrs’, GRI. ◦ **Konk:** *rękoczyn* subst. m., bel. seit 1781–1783, L, zuerst geb. L.

« zurück blättern vor »